

РЕШЕНИЕ

№ 3498

гр. София, 30.05.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 12.05.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Диана Стамболова

**ЧЛЕНОВЕ: Евгени Стоянов
Адриан Янев**

при участието на секретаря Милена Чунчева и при участието на прокурора Тони Петрова, като разгледа дело номер **3282** по описа за **2023** година докладвано от съдия Адриан Янев, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл.63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на И. А. Й. срещу Решение № 840 от 20.02.2023 г., постановено по НАХД № 14075/2022 г. по описа на Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение, (НО), 3-ти състав, с което е потвърдено наказателно постановление /НП/ №НП-119/05.10.2022 г., издадено от председателя на Комисията за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество /КПКОНПИ/, с което на основание чл. 173, ал. 1 от Закона за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество /ЗПКОНПИ/, на касатора е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 1000 лева, за нарушение на чл. 38, ал. 1, т. 2, във вр. с чл. 35, ал. 1, т. 2 от ЗПКОНПИ. В жалбата се релевират доводи, че решението на СРС е незаконосъобразно, като постановено при неправилно приложение на материалния закон. Иска се да бъде отменен оспорения съдебен акт, като се постанови такъв, с който да се отмени издаденото наказателно постановление. Претендира присъждане на разноски по делото.

Ответната страна – председателят на Комисията за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество оспорва жалбата. Претендира

присъждане на разноски за юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение, че жалбата е основателна, поради което решението на СРС следва да бъде отменено.

Административен съд София-град (АССГ), XV касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, като подадена в преклузивния срок по чл. 211, ал. 1 АПК, вр. чл. 63в ЗАНН, от надлежна страна по чл. 210, ал. 1 АПК, срещу подлежащо на оспорване по чл. 208 АПК съдебно решение.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

От фактическа страна въззивният съд е приел за установено, че И. А. Й. заемал длъжността началник на отдел към НАТО, поради което по смисъла на чл. 6, ал. 1, т. 36 от ЗПКОНПИ бил задължено лице по този закон. При извършена проверка на 08.07.2022 г. в Дирекция "Публичен регистър" при КПКОНПИ на получените и вписани в регистрационните дневници декларации за имущество и интереси на задължените лица да декларират имущество и интереси, било установено, че Й. не е подал в законоустановения срок - до 15 май на текущата година декларация за имущество и интереси по чл. 38, ал. 1, т. 2, вр. чл. 35, ал. 1, т. 2 от ЗПКОНПИ, като същата била подадена пред КПКОНПИ чрез куриер и регистрирана с вх. №Г8887/09.08.2022 г., като било отчетено закъснение от два месеца и двадесет и четири дни.

С оглед констатираното закъснение, бил съставен АУАН №ПР-451/19.07.2022 г. за нарушение на чл. 38, ал. 1, т. 2, вр. чл. 35, ал. 1, т. 2 от ЗПКОНПИ.

Въз основа на съставения акт било издадено и обжалваното пред СРС НП №НП-119/05.10.2022 г., издадено от Председателя на Комисията за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество /КПКОНПИ/, с което на основание чл. 173, ал. 1 от Закона за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество /ЗПКОНПИ/, на И. Й. е наложено административно наказание "глоба" в размер на 1 000 лева, за нарушение на чл. 38, ал. 1, т. 2, във вр. с чл. 35, ал. 1, т. 2 от ЗПКОНПИ.

Районният съд е кредитирал приложените по преписката доказателства, приобщени по реда на чл. 283 от НПК, както и показанията на разпитаните свидетели – Р. М. К. и В. С. Н.. Въз основа на тях е достигнал до извод за наличието на нарушение по чл. 38, ал. 1, т. 2, във вр. с чл. 35, ал. 1, т. 2 от ЗПКОНПИ от И. А. Й., който не е подал в срок дължимата годишна декларация, като е изпълнил задължението си със закъснение от два месеца и двадесет и четири дни. Въззивният съд е обосновал правен извод, че при съставяне на АУАН и издаване на НП не са допуснати съществени процесуални нарушения. В мотивите на обжалваното решение е даден отговор на възраженията, с които се поддържа, че Й. не е извършил вмененото му нарушение, тъй като е депозирал декларацията си по чл. 35, ал. 1, т. 2 от ЗПКОНПИ в законоустановения срок, във военно формирование 34400-В., където се води на щат и същата е регистрирана с вх. № 130/11.05.2022 г., както и, че не се касае за нарушение, което представлява маловажен случай по смисъла на чл. 28 от ЗАНН.

Решението е правилно.

Настоящият касационен състав изцяло споделя изводите на въззивния съд за наличието на извършено нарушение на чл. 38, ал. 1, т. 2, във вр. с чл. 35, ал. 1, т. 2 от

ЗПКОНПИ от И. А. Й., както и че актът за установяване на административно нарушение е съставен, а Наказателното постановление – издадено, от компетентни лица, като в хода на административнонаказателното производство не са допуснати съществени процесуални нарушения.

Правилен е изводът на въззивния съд, че по арг. на чл. 35, ал.2, предл. последно, декларациите по ал. 1, т. 2, какъвто е процесният случай, се подават само и единствено пред КПКОНПИ. Следва да се отбележи, че подаването на декларацията само в учреждението, в което Й. се води на шат /в случая с вх. №130/11.05.2022 г./, не освобождава задълженото лице от личното депозиране на декларацията пред контролния орган - КПКОНПИ. Не е задължение на учреждението, в което Й. полага труд, да придвижва декларацията до Комисията. Това е така, тъй като самото лице е адресат на разпоредбата на чл. 6, ал. 1, т. 36 от ЗПКОНПИ, а не учреждението, в което лицето работи. В тази връзка именно на И. Й. е вменено задължението да следи сроковете за подаване на годишна декларация по ЗПКОНПИ, респ. депозирането ѝ пред Комисията в законоустановения срок. Неотносими са възраженията, че некомпетентният орган следва да препрати декларацията до компетентния орган, тъй като тези правила се отнасят до искания за издаване на административен акт, а настоящият случай не е такъв.

Касационният състав е на мнение, че СРС е достигнал до правилните изводи и за липсата на приложение на разпоредбата на чл.28 от ЗАНН. Правилно е установено, че на 01.09.2021 г. Й. е бил писмено предупреден за същото нарушение, т. е. в едногодишен срок е предупреден по реда на чл. 28, ал. 1 ЗАНН. Това предупреждение, не е имало целеният от законодателя и приложено от АНО предупредително, възпиращо и поправително въздействие спрямо нарушителя. В допълнение, следва да се отбележи, че срокът от 15 май на текущата година е преклузивен, но същият не е пречка задълженото лице да декларира и по-рано изискуемата се от ЗПКОНПИ информация, която касае предходната година. В този смисъл, се явява достатъчен даденият от законодателя срок, за да може задълженото лице да организира и прецизира начините на изпълнение на вмененото му със закон задължение.

Предвид гореизложеното, касационната инстанция приема, че решението на СРС е постановено в съответствие с материалния закон и при спазване на процесуалните правила, поради което не са налице касационни основания по чл. 348 от НПК за неговата отмяна.

С оглед изхода на спора, на ответната страна се дължи юрисконсултско възнаграждение за настоящата инстанция в размер на 80 лева, съгласно чл. 37 от ЗПП, във връзка с чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ.

Водим от горното, Административен съд – София град, XV касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 840 от 20.02.2023 г., постановено по НАХД № 14075/2022 г. по описа на Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение, (НО), 3-ти състав.

ОСЪЖДА И. А. Й. ДА ЗАПЛАТИ на Комисията за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество сумата от 80 лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение за касационната инстанция.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.